

У коначном предлажу да Главни администратор општине Беране усвоји жалбу, поништи побијано рјешење и обавезе првостепени орган да жалиоцима надокнади трошкове поступка на име састава жалбе у износу од 400 € под пријетњом принудног извршења.

Главни администратор је размотрио жалбу, предметно рјешење и списе предмета и утврдио да је поступак који је претходио доношењу оспореног рјешења проведен у складу са правилима поступка, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено и на исто је правилно примијењен одговарајући материјални пропис. У ожалбеном рјешењу дати су јасни и основани разлози који наводима жалбе нису доведени у питање.

Чланом 152 Устава Црне Горе ("Службени лист ЦГ" број 1/07 и 38/13), прописано је кад Уставни суд утврди да закон није у сагласности са Уставом и потврђеним и објављеним међународним уговорима, односно да други пропис није сагласан са Уставом и законом, тај закон и други пропис престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда.

Закон или други пропис, односно поједине њихове одредбе, за које је одлуком Уставног суда утврђено да нијесу сагласне са Уставом или законом не могу се примјењивати на односе који су настали прије објављивања одлуке Уставног суда ако до тог дана нијесу правоснажно ријешени, односно да правно дејство укидања дјелује само убудуће.

Оспореним Рјешењем одбијен је Предлог жалилаца бр. 12-422/19-2894/1 од 10.09.2022. године за измјену рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 08-/19-2894 од 24.04.2019. године (ради се о рјешењу бр. 12-422-56/19-2894 од 24.04.2019. године како је прецизирано током поступка) и одбијен захтјев за накнаду трошкова поступка.

Из списка предмета произилази да су жалиоци поднијели означени предлог за измјену коначног и правоснажног рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода Општине Беране бр. 12-422-56/19-2894 од 24.04.2019. године којим је правном претходнику жалилаца пок. Међедовић Сеферу утврђен порез на непокретности за 2019.годину у износу од 55,63 €. Првостепени орган је одбио предлог позивом на одредбу чл. 152 Устава Црне Горе, уз образложење да правно дејство укидања општих аката дјелује само убудуће, те да се не може примјенити ретроактивно.

Жалиоци су свој предлог за измјену рјешења базирали на одредби чл. 67 Закона о Уставном суду Црне Горе којим је прописано да свако коме је повријеђено право коначним или правоснажним појединачним актом, донијетим на основу закона или другог прописа и општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није био или да није у сагласности са Уставом, потврђеним и објављеним међународним уговорима или законом, има право да тражи од надлежног органа измјену тог појединачног акта, ако та измјена не утиче на права савјесних трећих лица.

Предлог за измјену коначног или правоснажног појединачног акта из става 1 овог члана, може се поднијети у року од шест мјесеци од дана објављивања одлуке у "Службеном листу Црне Горе".

Међутим, по мишљењу овог органа, правилно је првостепени јавноправни орган поступио када је одбио поднесени Предлог за измјену рјешења, јер је рјешење бр. 12-422-56/19-2894 од 24.04.2019. године, чију су измјену жалилоци тражили, уручено обвезнику дана 08.07.2019. године, дакле постало је коначно и правоснажно истеком рока за жалбу 23.07.2019. године. Имајући у виду да је Одлука Уставног суда Црне Горе којом се укида Уредба о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности

непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11, 66/15 и 39/17) објављена у „Службеном листу ЦГ“ бр. 26/22 од 11.03.2022. године, неспорно се да утврдити да је предметно рјешење постало правоснажно прије објављивања Одлуке Уставног суда. Имајући предње у виду, није било основа да се измијени наведено пореско рјешење, те је било мјеста примјени чл. 152 став 2 Устава Црне Горе, како то првостепени орган правилно закључује, будући да се правно дејство укидања примјењује на односе настале прије објављивања Одлуке Уставног суда ако до тог дана нису правоснажно ријешене, односно да правно дејство укидања дјелује само убудуће.

Без утицаја је, по мишљењу овог органа, позивање жалиоца на одредбу чл. 67 Закона о Уставном суду Црне Горе, имајући у виду одредбу чл. 152 Устава Црне Горе и чињеницу да је означено пореско рјешење постало правоснажно истеком рока за жалбу, дакле 23.07.2019. године, односно прије објављивања Одлуке Уставног суда ЦГ од 11.03.2022. године.

Навод жалбе да је из изреке рјешења нејасно који предлог за измјену рјешења се одбија не може се прихватити јер је првостепени орган одбио предлог онако како је исти поднесен односно формулисан, а управо су жалиоци у свом предлогу за измјену рјешења навели погрешан број рјешења, те је након прецизирања на расправи првостепени орган утврдио тачан број рјешења што је и констатовано у првом ставу образложења.

Приликом одлучивања у овој правној ствари Главни администратор општине Беране имао је у виду ставове Управног и Врховног суда Црне Горе, заузете у одлукама тих судова у предмету по истом чињеничном и правном основу У.бр. 5144/19 од 11.05.2021. године и Увп.бр. 528/21 од 07.12.2021. године.

Код таквог стања ствари оспореним рјешењем није повријеђен закон на штету жалиоца, због чега је жалбу ваљало одбити као неосновану.

Одлучујући по захјеву странке за накнаду трошкова на име састава жалбе, овај орган је исте одбио, обзиром да странка није успјела у поступку по жалби.

Овај орган је цијенио и остале наводе из жалбе жалиоца али је имајући у виду напријед изложено нашао да нијесу могли утицати на другачије рјешавање ове управне ствари, те је са изложеног а на основу чл. 126 став 4 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана од дана пријема рјешења.

Главни администратор
Миладин Тмушић

